

РЕШЕНИЕ

№ 3161

гр. София, 12.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 11.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5319** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 73 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ – заглавието изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.).

Образувано е по повод на подадена жалба от страна на Столична община, БУЛСТАТ[ЕИК], представлявана от Й. А. Ф. – кмет на Столична община, с адрес: [населено място] 1000, [улица], чрез адв. Г. Г. П., представляващ АД „Георги Попов и Ко“, с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 6, офис 24 срещу Решение изх. № 1-020 – 001 – 2 – 453 / 19.05.2022 г. на Г. С. – Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014 – 2020 г.“ и главен директор на Главна дирекция „Оперативна програма околна среда“.

В жалбата се излагат твърдения, че актът е незаконосъобразен. Аргументите могат да бъдат групирани по следния начин: Първо, не са допуснати нередности при провеждането на процедурата за възлагане на обществената поръчка. Неправилно фактите са квалифицирани от административния орган като нарушение на чл. 70, ал. 5 и ал. 7 от ЗОП, т. 1, 2 и 3, буква „б“ от ЗОП. Второ, жалбоподателят счита, че Р. няма материална компетентност да определя като незаконосъобразни документи, които са в обхвата на контрол от страна на Агенцията за обществените поръчки (А.). УО не притежава изрична компетентност. Трето, оспорваното решение не съдържа обективирани и мотивирани заключения, които въз основа на конкретни факти да доказват, че е извършена нередност. Не е доказано по безспорен начин нанасянето на вреда на общия бюджет на ЕС. Размерът на наложената финансова корекция е

определен по неправилен начин. Иска се от съда да отмени изцяло обжалваното решение за финансова корекция. Претендира се присъждане на всички разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез своя процесуален представител адв. П. иска от съда да отмени изцяло съдебното решение от 19.05.2022 г. на ръководителя на УО на ОПОС 2014 – 2020 г., с което е приключило производството по сигнал № 981 и е определена финансова корекция, като бъде отменено изцяло по основание и по размер. В указания от съда срок представя писмени бележки по съществуващото на спора.

Ответникът – ръководител на УО на ОПОС 2014 – 2020 г. и главен директор на Главна дирекция „ОПОС“ в МОСВ, редовно уведомен, представлява се от експерт с юридическо образование В. Д.. Ииска от съда да остави жалбата без уважение. Счита, че административният акт е постановен при спазване на процесуалните правила и материалния закон. Претендира се съдебни разноски. Представя се списък. Прави се възражение за прекомерност, в случай че претендираните от ответника разноски надвишават минималния размер по Наредбата.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща прокурор за участие в производството по делото. Не изразява становище по съществуващото на спора.

Административен съд София - град, Трето отделение, 45-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между Столична община, БУЛСТАТ [ЕГН], със седалище и адрес на управление: [населено място], п. к. 1000, [улица], (определена като бенефициент) и Министъра на околната среда и водите – в качеството му на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „ОПОС“ в МОСВ, (определен като Управляващ орган) е сключен административен договор № Д – 34 – 1 / 01.02.2022 г. Договорът има за предмет предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Околна среда 2014 – 2020“, съфинансирана от Европейския фонд за регионално развитие и Кохезионния фонд на Европейския съюз по процедура чрез директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG16M1OP002 – 1.20 „Изграждане на В и К инфраструктура в Столична община“ на конкретен бенефициент Столична община.

След сключване на договора са предприети действия за неговото изпълнение. Публикувано е обявление за поръчка (л. 76 и сл. от делото). Обществената поръчка е за обект: Доизграждане на канализационната мрежа на кв. Б., район „С.“. Като раздел Трети е изготвена Методика за определяне на комплексната оценка на офертата (л. 84 – 88 от делото). Приложена е документация за участие в открита процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет: И. – проектиране и строителство на обект: Доизграждане на канализационната мрежа на кв. Б., район С..

На дата 11.04.2022 г. до Кмета на Столична община е изготвено уведомително писмо. В него е посочено, че е осъществен последващ контрол за законосъобразност на възложена обществена поръчка: И. – проектиране и строителство на обект: Доизграждане на канализационната мрежа на кв. Б., район С. и на сключен договор № СОА22 – ДГ55 – 64 / 09.02.2022 г., с изпълнител „СТРОЙМОНТАЖ“ ЕООД, на стойност 3 180 000, 00 без ДДС.

Посочено е, че е регистриран сигнал за нередност № 981. В писмото е посочено още, че е установена незаконосъобразна методика за оценка на офертите. Посочени са два подпоказателя: (КИ) Концепция за изпълнение и подпоказател „Специфични

социални аспекти на изпълнението на поръчката“. Предоставена е възможност на бенефициера да представи своите писмени възражения по така направените констатации в 14 – дневен срок, в съответствие с чл. 73, ал. 2 ЗУСЕСИФ. Бенефициерът се е възползвал от тази възможност и е депозирал възражение в указания срок (л. 112 -116 от делото).

Възраженията на бенефициера са обсъдени, но не са приети за основателни от страна на Управляващия орган.

С Решение от дата 19.05.2022 г. на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕСИФ и чл. 73, ал. 1 и ал. 3, във връзка с чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ и сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № Д – 34 – 1 / 01.02.2022 г. на Столична община за изпълнение на проект № BG16M1OP002 – 1.020 – 0001: „Изграждане на В и К инфраструктура в Столична община“. Приоритетна ос „Води“ на Оперативна програма „Околна среда 2014 – 2020 г“ и с оглед констатации, обективирани в писмо с изх. № 1 – 020 – 0001 – 2 – 382 / 11.04.2022 г. по сключен договор № СОА22 – ДГ55 – 64 / 09.02.2022 г., с изпълнител „СТРОЙМОНТАЖ“ ЕООД, на стойност 3 180 000, 00 лева без ДДС и във връзка с регистриран сигнал за нередност № 981 е определена на бенефициера Столична община с БУЛСТАТ/ЕИК[ЕИК], представлявана от Й. Ф. – кмет на Столична община, със седалище и адрес: [населено място], ПК 1000, [улица], на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ и т. 11, буква „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57 от 28.03.2017 г. финансова корекция в размер на 5 % от стойността на сключения договор № СОА22 – ДГ55 – 64 / 09.02.2022 г. с изпълнител „Строймонтаж“ ЕООД, на стойност 3 180 000. 00 лева без ДДС.

Числовото изражение на финансовата корекция е 92 407. 07 лева, видно от писмо на Управляващия орган (л. 133 от делото).

Финансовата корекция в тежест на бенефициера е определена при следните мотиви:

1. Извършено е нарушение на разпоредбата на чл. 70. ал. 5 и ал. 7, т. 1, 2 и 3, буква “б“ от ЗОП, във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗОП. Нарушението е извършено чрез действие, тъй като възложителят е утвърдил незаконосъобразна методика за оценка. Нарушението на чл. 70. ал. 5 и ал. 7, т. 1, 2 и 3, буква “б“ от ЗОП, във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗОП попада в категорията нередности, разписани в т. 11, буква „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, приета с ПМС № 57/2017 г., изм. и доп. ДВ. бр.19 от 06 март 2020 г., за което в условията на чл. 5 от Наредбата е определена финансова корекция по пропорционалния метод в размер на 5 % от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020 разходи, представляващи средства от ЕСИФ по смисъла на чл. 1, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, по сключения договор № СОА22-ДГ55-64/09.02.2022 г., с изпълнител "СТРОЙМОНТАЖ" ЕООД, на стойност 3 180 000,00 лв. без ДДС.

По отношение на констатираното нарушение на разпоредбата на чл. 70. ал. 5 и ал. 7, т. 1, 2 и 3, буква “б“ от ЗОП, във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗОП, бенефициерът Столична община (в своето възражение) е посочил, че изложените твърдения в писмо изх. № 1-020-0001-2-382/11.04.2022 г. не отговарят на обективната действителност. Бенефициерът твърди, че действително трябва да се представи „линеен график“, но същия според жалбоподателя е „обща рамка, която трябва да следва участникът при

изпълнение на предвидените дейности. Също така там, участникът следва да посочи общия подход за изпълнение. А видно от методиката, надграждане се предвижда да се оценяват мерките, чрез които се изпълняват, а именно Надграждащо обстоятелство № 1 изисква конкретни мерки за осигуряване на навременна доставка на необходимите строителни материали, както и мерки за извършване на входящ контрол на качество и съответствие на доставяните материали с предвидените за използване такива.

Според бенефициера трябва да се гледа комплексно на критериите за оценка. Именно в тази връзка всички критерии са взаимнодопълващи се. На следващо място, във възражението на бенефициера е било посочено, че е „Вярно твърдението, че съгласно действащата на територията на Република България нормативна уредба в сферата на строителството, и по-конкретно нормата на чл. 166, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, проверката и контрола на доставените и влагани в строежа строителни продукт, с които се осигурява изпълнението на основните изисквания към строежите в съответствие с изискванията на националното ни законодателство се изпълнява от лицето, осъществяващо строителен надзор, а не от лица, принадлежащи на структурата на строителя. Правата и задълженията на страните по договора за строителство нямат отношение към техните публично-правни задължения, произтичащи от нормативните актове, уреждащи правилата за извършване на строителни и монтажни дейности. С нормата на чл. 163, ал. 2, т. 2 от ЗУТ отговорността за изпълнение на строителните и монтажните работи с материали, изделия, продукти и други в съответствие с основните изисквания към строежите, е възложена на строителя (изпълнителя). За неизпълнение на това задължение чл. 237, т. 15 от ЗУТ предвижда на него да му бъде наложена имуществена санкция в размер от 5000 лв. до 30000 лв. (така Решение № 88 от 11.06.2021 г. на АдмС - П.). Видно от тези два текста на закона за изпълнителя е предвидена имуществена санкция в случай че наруши изискванията на чл. 163, ал. 2, т. 2 ЗУТ. Оттук следва да се направи извод, че Изпълнителят и служителите му следва да осъществяват проверка и контрол относно качеството на влаганите материали, наред с лицето осъществяващо строителен надзор, именно защото при евентуални допуснати нарушения, материалната (имуществената) отговорност ще бъде понесена от Изпълнителя.

Не е незаконосъобразно обаче, изпълнителят да предвиди система за последващ контрол на това нормативно изискване. Именно заради това обстоятелството се приема за надграждащо от Възложителя. Двойният контрол винаги би могъл да доведе до по-голяма сигурност и качество при изпълнението на дейностите. По този начин, лице от структурата на строителя, би могло да гарантира допълнително съответствие на доставяните продукти с нормативните изисквания по смисъла на чл. 166 ал. 1, т. 2 от ЗУТ. “

Управляващият орган на ОПОС не е приел възражението в тази му част за основателно. Приел е, че поддържа констатациите си изложени в писмо с изх. № 1-020-0001-2- 382/11.04.2022 г. Управляващият орган на ОПОС не се е съгласил с твърдението, че с представянето на Строителна програма с времеви график, се представя общата рамка по изпълнението, а с надграждащото обстоятелство № 1 се цели да се опишат навременността на доставките и на необходимите строителни материали. Надграждащо обстоятелство № 1 изисква конкретни мерки за осигуряване на навременна доставка на необходимите строителни материали, както и мерки за извършване на входящ контрол на качество и съответствие на доставяните материали с предвидените за използване такива. Според УО на ОПОС трябва да се обърне

внимание на факта, че в минималните изисквания за допустимост вече е налице изискване за представяне на Строителна програма с времеви график, като в програмата си участникът като минимум трябва да е описал методите за изпълнение на строителството и да е представил описание на необходимите материали, механизация и оборудване, като в графика трябва да е показал цялата последователност на изпълнение, включваща изпълнението на строителството ведно с отделните срокове за доставка на материалите, т. е. предлагането на мерки за навременни доставки на материали, само по себе си не води до надграждане на качеството на изпълнение, тъй като самият график за изпълнение, ако е съставен съгласно минималните изисквания на възложителя за допустимост, ще доказва сам по себе си, че времето за изпълнение е в съответствие с декларираната организация, отчитащо всички съпътстващи строителството дейности, т. е. в това число и доставките на материали, в една обвързваща последователност.

На следващо място, УО на О. е посочил, че съгласно действащата на територията на Република България нормативна уредба в сферата на строителството, и по-конкретно нормата на чл. 166, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, проверката и контрола на доставените и влагани в строежа строителни продукти, с които се осигурява изпълнението на основните изисквания към строежите в съответствие с изискванията на националното ни законодателство се изпълнява от лицето, осъществяващо строителен надзор, а не от лица, принадлежащи на структурата на строителя. По този начин, лице от структурата на строителя, не би могло да гарантира съответствие на доставяните продукти с нормативните изисквания по смисъла на чл. 166, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, а ако се предложат такива лица от страна на строителя, които да осъществяват този контрол, то техните предписания в реалното изпълнение на поръчката, не биха могли да послужат като законови предпоставки за гарантиране на качеството на доставяните продукти пред възложителя на строителството.

Съгласно ЗУТ в работата могат да се използват само тези материали, които първоначално са определени точно и/или определени след одобрено искане за замяна. За всяка промяна, искането трябва да бъде придружено от цялата информация, необходима на Строителния надзор, за да се направи оценката, включително производителя или търговското име, номер на модела, описание или спецификация на предмета, данни за характеристиката на работа, доклади от тестове, протокол за дизайн, изчисления, мостри, сервизно обслужване и други данни, които могат да се прилагат.

Съгласно чл. 154, ал. 2, т. 8 от ЗУТ: „Съществени отклонения от одобрения инвестиционен проект са отклоненията, които: променят вида, нивото, местоположението и трасето на преносни и довеждащи проводни и съоръжения до урбанизираните територии и на общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура в урбанизираните територии, както и на комуникационно - транспортните мрежи и съоръжения и на съоръженията и инсталациите за третиране на отпадъци, а съгласно ал. 6 - „Измененията в одобрения инвестиционен проект в обхвата на съществените отклонения по ал. 2, т. 5 - 8 се одобряват при условията и по реда на чл. 145 в сроковете по чл. 144, ал. 3. Заповедта за допълване на разрешението за строеж по ал. 5 се издава едновременно с одобряване на измененията в инвестиционния проект“. В тази връзка от лицето упражняващо строителен надзор се изисква да вземе участие и да предвиди съответните действия съгласно чл. 154 и/или чл. 175 от ЗУТ.

На следващо място, бенефициерът в своето възражение е посочил, че „Няма нормативно изискване, респективно за Възложителя не съществува подобно задължение при определяне на методика за оценка да посочва примери, за това което оценява. За Възложителя е от значение да има възможност да прецени знанията, уменията и опита на потенциалните участници за изпълнението на предмета на поръчката. Ако Възложителят бе предложил конкретния вид на мерките, както органът твърди че би следвало, той би се ограничил в рамките на собственото си познание за изпълнението на предмета на поръчката и би се лишил от възможността да използва потенциала - опита и знанието, на икономически субекти, чийто предмет на дейност е именно предмета на поръчката (така Решение № 9282/24.08.2021г. на ВАС по а. д. № 11890/2020 г.). В конкретния случай, Възложителят е дал свобода на всеки участник да предложи такива мерки, които да отговарят на организационната му схема и да допринасят по-пълно за изпълнението на конкретни дейности.“

Управляващият орган на ОПОС не е приел възражението на жалбоподателя и в тази му част. Според УО не са посочени примерни мерки, изискуемо съдържание, потенциален брой на същите, за да е възможно изобщо сравняване и оценяване на техническите предложения от комисията. От друга страна, потенциалните участници не биха могли да презумират дори колко на брой мерки да разпишат за да са конкурентни предложенията им спрямо тези на другите участници. Никъде в писмо с изх. 1-020-0001-2-382/11.04.2022 г. УО на ОПОС не е посочил, че следва да посочва примери за това което се оценява, напротив УО на ОПОС ясно е посочил, че следва да има ясни критерии по които ще се оценяват офертите на участниците. Когато се иска посочване на конкретни мерки същите следва да са ясно разписани, колко следва да са и в каква насока, тъй като както е посочено в писмо с изх. № 1-020-0001-2- 382/11.04.2022 г., по този начин заложено изискването води до невъзможност да бъдат оценени и сравнени техническите предложения на участниците. УО на ОПОС не се е съгласил с твърдението на бенефициера, че с посочването на конкретен вид мерки, възложителят ще бъде ограничен до собствените си познания. Според мотивите на УО на ОПОС при залагането на изискванията на методиката за оценка, възложителят трябва да представи ясни критерии и насоки за това как да се изготви техническото предложение, така че да получи максимални точки. За УО на ОПОС не е ясно как следва да се оцени предложение на участник, който е предложил две мерки и как трябва да се оцени този, който е предложил три. Никъде в утвърдената методика за оценка не е даден такъв отговор. Не е ясно как и кой следва да прецени, че са предложени мерки, които осигуряват качеството. Дали следва да са съобразени само със закона или следва да включват и други изисквания не посочени от възложителя.

По отношение на надграждащо обстоятелство № 2, което се отнася до

осигуряване на качеството по време на изпълнение на проектирането, изпълнение на строително-монтажните работи и авторския надзор, не се обосновава яснота за това, с каква насоченост следва да са самите мерки, за да се приеме, че „осигуряват качество“, предвид, че се касае за три отделни вида дейности по проектиране, авторски надзор и строителство, които са и различни по своя характер и същност и специфика на самата дейност, още повече, че самото качество се обуславя от спазване на самото законодателство в областта, особено по отношение на проектирането.

По отношение на всички описани надграждащи обстоятелства следва да се заключи, че няма предварителна информация за съдържанието, вида и броя им, което предполага получаване на оферти с предложени мерки с разнороден характер, вид и брой, въпреки че е посочен техният структурен обхват. Следователно, нито на комисията, нито на участниците е известно, какви следва да са предложенията, за да се счете, че включват относими мерки и допускат сравнение и оценка, за да се присъдят обективно точките от методиката.

От горното се обосновава заключението, че методиката за оценка не дава възможност да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта и не дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите.

Бенефициерът в своето възражение е посочил, че: „Съобразно чл. 70, ал. 1, т. 3 ЗОП при определяне на методиката за оценка, включваща показателите, относителната им тежест, когато критерият за оценка е икономически най-изгодна оферта, възложителят следва да предвиди точни указания за определяне на оценката по всеки показател и на комплексната оценка, включително за относителната тежест, която дава на всеки един от показателите. На практика в закона не се съдържа ограничение възложителят да определя субективни показатели за оценка, при условие, че са налице конкретни и ясни условия, на които следва да отговарят предложенията, за да се присъдят определен брой точки.“

Въпреки това възражение УО на ОПОС е приел, че възложителят не е определил точни указания, как трябва да се оценят техническите предложения. Прието е още от УО на ОПОС, че не просто са утвърдени неясни критерии за оценка, а незаконосъобразни.

Според мотивите в оспорения пред съда акт, указанията за определяне на оценката не осигуряват на участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката. Присъждането на оценките не е обвързано с настъпването на обективни обстоятелства и/или предварително зададени обективни критерии и

оценката зависи от субективната преценка на членовете на комисията. Следователно показателите за оценка дават неограничена свобода на избор и не гарантират реална конкуренция.

Също така, в методиката за оценка липсват елементи, по които ще се оценява надграждащият ефект на предложените мерки и разграничението им с минимално изискуемите, както и указания начина, по който ще се оценява максимално възможната степен на качествено изпълнение на поръчката. В указанията към методиката не е конкретизирано спрямо колко и кои елементи, отнасящи се до материалите или до организацията и/или технологията за изпълнение за по-качествено изпълнение, или до конкретни строителни дейности, ще се преценяват по-добрите характеристики на съответното предложение на мерките за осигуряване на качеството. Следователно не е ясно как и по какви критерии ще се оценява, че мерките съдържат „надграждащи елементи“. Участниците могат да предлагат различни по характер допълнителни мерки, които водят и до различно качество на изпълнението, следователно не е осигурена единна база за сравнение. Не е определен резултатът, който следва да постигнат участниците при подготовката на техническите им предложения, за да е налице ефект от изпълнението на конкретната мярка за подобряване на контрола по доставката и гарантиране на качеството.

Поради това не е ясно какво ниво на техническото предложение ще се приеме за надвишаващо изискванията на възложителя и при какви предварително определени качествени особености, последното ще се оцени като надграждащо, за да се присъдят съответните точки.

Според мотивите на административния орган трябва да се има предвид, че съгласно документацията за обществена поръчка, в техническото си предложение всеки участник трябва да опише ресурсното обезпечаване и организационната схема. В тях е необходимо да се посочи ресурсно обезпечаване с работна сила (работници), механизация (строителни машини и автотранспортни средства) и строителни продукти на изпълнението на строително-монтажните работи - предмет на поръчката. Също така всеки участник трябва задължително да предложи план за осигуряване и организация на ресурсите, и да представи организационна схема на заинтересованите страни в изпълнението на поръчката, като посочи длъжностите и взаимовръзките между възложител, изпълнител, членове в обединението (ако участникът е обединение), подизпълнителите (ако се предвижда), ръководителят на екипа, както и другия ключов персонал, участващ в изпълнението на дейностите. След като обезпечаването със строителни продукти и организацията на ключовия персонал е задължителен елемент (минимално ниво) от всяка

оферта, не става ясно кога ще са налице надграждащите обстоятелства „предложени мерки за осигуряване на доставка на необходимите строителни продукти“ и „действия на членове на екипа за изпълнение на поръчката по контрол на изпълнението“.

Задължителен елемент от всяко техническо предложение са и методите за осъществяване на контрол, които ще се прилагат по време на проектирането и строителството, както и очакваните резултати от прилагането им и действията, отговорностите и задължения на членовете на ръководния екип при осъществяването на контрол върху сроковете в процеса на проектирането и строителството, и за преодоляване негативните последици за проекта и неговата реализация при допускане на забава в изпълнението. Следователно не е ясно кога ще е налице надграждащото обстоятелство „предложени мерки за осигуряване на качеството по време на изпълнение на проектирането, строителството и авторски надзор“.

Съгласно документацията отговорност на изпълнителя е да влага в строителството качествени материали с предварително доказани качества, отговарящи на нормативните изисквания, стандарти и условия на проектната документация. Материалите трябва да се доставят със сертификат за качество и декларация за съответствие. Освен това всички материали следва да бъдат предварително одобрени от инженера, който прави оценката им и не могат да бъдат складирани на площадката преди получаване на препоръки от производителя.

Предвид изложеното методиката за оценка не дава възможност да се оцени предложеното във всяка оферта ниво на изпълнение и не дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите. Присъждането на оценките не е обвързано с настъпването на обективни обстоятелства и / или предварително зададени обективни критерии и оценката зависи от субективната преценка на членовете на комисията. Следователно показателят за оценка „Концепция за изпълнение“ дава неограничена свобода на избор и не гарантира реална конкуренция.

В мотивите на обжалваната финансова корекция е посочено, че възложителят има оперативната самостоятелност да направи преценка да постави подобни критерии за оценка, които в максимална степен биха обезпечили навременното и качествено изпълнение на обекта. Още повече тук има заложили предварително от възложителя ситуации на социално напрежение, които в случая могат да ориентират участниците в изготвяне на техните предложения.

Във възражението на Столична община е посочено, че от потенциалния

участник се иска да посочи действия за недопускане или предотвратяване настъпване на определени събития, като в случай че същите са адекватни, то логично той не би настъпил. Възложителят изрично е посочил, че става дума за евентуално постъпили жалби, сигнали и/или оплаквания. С този израз по ясен и недвусмислен начин се казва, че такива могат и да не постъпят и това е видно за потенциалните участници. Все пак аргументи, които налагат включването на такава мярка не липсват. Възложителят е посочил, че при реализации на други обекти, сходни с предмета на настоящата поръчка се наблюдава социално недоволство и напрежение, което в настоящия случай би могло ако не да се избегне, то все пак да е налице разработен механизъм, по който да се действа при евентуално постъпили жалби, оплаквания и пр. Строително-монтажните дейности ще се осъществяват в градска среда, което обичайно създава гражданско напрежение. На обекта ще бъдат разположени както работници, така и тежка техника, което до голяма степен е достатъчен мотив да се изисква разработване на механизъм за справяне със социалното недоволство. С оглед на горното, считаме че предвиденият критерий е резултат от съобразяване от страна на Възложителя със спецификата на предмета на обществената поръчка и предвидимостта за евентуалното настъпване на проблеми при изпълнението. “

Във връзка с посоченото по - горе УО на ОПОС е изложил мотиви, че основната цел на нормативната уредба регламентираща обществените поръчки не е прилагане на общовалидни и общо приложими правила, които да намалят до минимум смисъла и значението на конкретни условия/изисквания/критерии за подбор или оценка към участниците. Законът предоставя оперативна самостоятелност на възложителя, но същевременно задължава същия да осигури конкурентна среда с оглед разходването на публични средства и средства, предоставяни от европейските фондове и програми, както е в настоящия случай. Всеки възложител е в правото си и има оперативна самостоятелност да определи каквито показатели сметне за приложими спрямо конкретния предмет/обект на обществената поръчка, което сам най-добре би следвало да знае, стига да не противоречат на нормативно установените правила.

Подпоказателят „Специфични социални аспекти на изпълнението на поръчката“ и т. 4 от указания за подготовка на тази незадължителна част от предложението и указания, касаещи мерки/действия за намаляване на социалното напрежение - според УО на ОПОС, формулировката на тази точка води до неясно тълкуване на обхвата на предложението в тази част от офертата, тъй като потенциалният участник не би могъл да предвиди по същество потенциалните оплаквания, жалби и/или сигнали за

конкретния обект. В тази част на предложението си, всеки участник самостоятелно би предложил варианти за реакция при евентуални хипотези на жалби/сигнали/оплаквания, за които би изложил мерки, но няма как на етап предхождащ изпълнението на обекта, да се прецени дали подобни хипотези и оплаквания биха възникнали в действителност по време на изпълнението на строежа. В този смисъл, УО счита, че този елемент от методиката не би довел до надграждане на качеството, тъй като, ако съответната ситуация не възникне в хода на изпълнението, то тази част от техническото предложение на практика би се явявала неотнормирана към обекта на поръчката.

В мотивите на административния акт е посочено, че Съдът на Европейския съюз (СЕС) в свои решения изрично е приел, че показателите, по които се оценява съответствието на техническите предложения, трябва да са формулирани така, че не само членовете на комисията да ги разберат и приложат по начин, който дава възможност действително да се провери съответствието на предложението с изискванията, но и да могат "всички разумно информирани и полагащи обичайната грижа потенциални участници да разберат техния точен обхват и съответно да ги тълкуват по еднакъв начин". (Виж например: решение от 10 май 2012 г., Комисията с/у Кралство Н., С-369/10, EU: С: 2012: 284, т. 88, *mutatis mutandis* решение от 16 февруари 2012 г., Costa, С-72/10 и С-77/10, EU: С: 2012: 80, т. 73). Необходимо е възлагащият орган, респ. помощната комисия, чрез която упражнява правомощията си във връзка с допускането и оценяването на предложенията, да разполага с възможност да извърши действителна проверка дали офертите съответстват на поставените изисквания. (Решение от 22 юни 2017 г., С-49/17, Unibet, EU: С: 2017:491, т. 46, както и решение от 4 декември 2003 г., EVN, EU: С: 2003: 651, т. 56 и 57). Указанията за оценяване следва бъдат посочени ясно, точно и недвусмислено в обявлението за поръчка и в документацията, така че да дадат възможност на всички разумно информирани и полагащи обичайна грижа участници да разберат техния точен обхват и да ги тълкуват по еднакъв начин, както и да се позволи на възложителя ефективно да провери дали офертите отговарят на критериите. В конкретния случай с оглед определената от възложителя методика за оценка на техническите предложения посочените по-горе принципи са нарушени.

По отношение на елемента за предложени мерки за справяне със социалното напрежение при изпълнение предмета на поръчката, УО на ОПОС е приел, че този показател дава възможност за оценка на начина който е описан как участниците ще се справят с един хипотетичен

проблем, който може да възникне. Преценката, дали предложеното разрешение за справяне например е „евентуални постъпили жалби, сигнали и/или оплаквания“ е адекватно и ефективно, ще е субективно, тъй като не почива на предварително определени обективни критерии. Заложените предварително от възложителя ситуации на социално напрежение е възможно и да не настъпят. Възложителят е използвал събития, които не са обвързани с предварително измерими и обективни критерии, което предполага тяхната интерпретация в голям диапазон и е това се създава една несигурност за икономическите субекти. Участникът следва да посочи действия за недопускане или предотвратяване настъпване на определени събития, като в случай че същите са адекватни, то логично той не би настъпил, но независимо от това обстоятелство, съгласно изискванията на възложителя той следва да разпише в техническото си предложение и мерки за преодоляване настъпването на същите идентифицирани събития водещи до социално напрежение, което поставя под съмнение ефективността на предходните предложени от участника мерки за предотвратяване или редуциране на тези специфични социални аспекти.

Горепосоченото е потенциална предпоставка за свободна интерпретация от страна на членовете на оценителната комисия при присъждането на точки в посочения диапазон. Така, според указанията на възложителя, не биха могли да се отграничат обективно оферти предлагащи различно ниво на изпълнение.

Участниците също така не са поставени при равни условия, доколкото не са налице ясни критерии при какви предложения ще получат най-високата оценка. За да бъде методиката законосъобразна, тя трябва да бъде създадена по начин, обезпечаващ обективно, прозрачно и конкурентно класиране на офертите. Правният ефект на нарушаването на посочените принципи е свързан с ограничаване на възможността на по-широк кръг заинтересовани лица да формират предварителна преценка за потенциалната си възможност за успешно представяне в процедурата и да подготвят участието си в нея.

В мотивите на оспорения акт е посочено, че нарушението засяга основните принципи, за равно третиране, недискриминация и въвеждане на задължение за прозрачност, които са и предпоставки за наличие на свободна и лоялна конкуренция.

Административният орган е приел, че е нарушен чл. 70. ал. 5 и ал. 7, т. 1, 2 и 3, буква “б” от ЗОП, във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗОП.

Прието е, че нарушението представлява „нередност“ по смисъла на чл. 2, ал. 36 от Регламент № 1303/2013 и чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ, тъй

като са налице всички елементи от фактическия ѝ състав, а именно:

- Налице е нарушение на приложимото българското законодателство, а именно нарушение на разпоредбите на чл. 70. ал. 5 и ал. 7, т. 1, 2 и 3, буква "б" от ЗОП, във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗОП;

- Нарушението е извършено чрез действие на бенефициента, тъй като с решението за откриване на процедурата е утвърдил незаконосъобразна методика за оценка на офертите, описано по-горе;

- П. поведение, изразяващо се в нарушение на приложимото българско законодателство, има или би могло да има за резултат ощетяването на бюджета на Европейския съюз, тъй като незаконосъобразната методика за оценка на офертите е или би могла да е оказала разубеждаващ ефект върху икономически оператори - потенциални изпълнители. С други думи, налице е непосредствена причинно-следствена връзка между нарушението и нанесената вреда на средствата, предоставени от европейските структурни и инвестиционни фондове.

Нередността е квалифицирана от УО като такава по т. 11, буква „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности (изм. и доп. – ДВ, бр. 19 от 2020 г.), доколкото от подадените три броя оферти, всички са преминали заложените критерии за подбор, като предвиденият процентен показател за посочената нередност се равнява на 5 % от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020 г. разходи, представляващи средства от ЕСИФ по смисъла на чл. 1, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, по сключения договор № СОА22-ДГ55-64/ 09.02.2022 г., с изпълнител "СТРОЙМОНТАЖ" ЕООД, на стойност 3 180 000,00 лв. без ДДС.

При определяне размера на финансовата корекция на констатираното нарушение, в съответствие с чл. 3, ал. 1 от Наредбата е отчетен характерът и тежестта на същото и финансовото му отражение. Констатираното нарушение е от такова естество, че не е възможно да бъде реално установено финансовото отражение върху предоставената безвъзмездна финансова помощ. При този вид нарушение, не би могло да се определи броят на потенциалните участници, които биха имали интерес да подадат оферти в случай, че същото е било съобразено със ЗОП. Това дава основание да се приложи пропорционалният метод при определяне размера на финансовата корекция за констатираното и обективизирано по-горе нарушение на националното законодателство.

Управляващият орган е приел, че констатираното по-горе нарушение дава основание да се приеме за изпълнен фактическият състав на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ, съгласно който финансова корекция се налага за

нередност/и, съставляваща/и нарушение на приложимото право на Европейския съюз и/или българското законодателство, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица, нанасянето на вреда на средства от Европейски структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ). По смисъла на т. 36 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 „нередност“ означава всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. При систематичното и логично тълкуване на горепосочените норми е видно, че налагането на финансови корекции е задължително при установяване на нередност/и, които представляват нарушение на правилата за възлагане на обществени поръчки. Трайна е съдебната практика, че нередност може да съществува и тогава, когато е налице възможност за нанасянето на вреда на общия бюджет, като няма изискване да се докаже наличието на точно финансово изражение. Това тълкуване на разпоредбата на чл. 2, (36) Регламент № 1303/2013 е в съответствие и с практиката на Съда на Европейския съюз, съгласно решение: *Firma E. Kollmer Fleischimport und - export*, C-59/14, EU: C: 2015:660, пи 24, както и решение *Wroclaw*, EU: C: 2016:562, т. 44. В конкретния случай, УО на ОПОС е установил противоправно поведение на възложителя при откриване на процедурата, за възлагане на обществената поръчка, финансирана със средства по Оперативна програма „Околна среда 2014-2020“, изразяващо се в нарушаване на изрично цитираните по-горе правни разпоредби от българското национално законодателство - ЗОП, т. е. установено е категорично нарушение на приложимото българско национално законодателство. УО на ОПОС е анализирал и финансовия ефект на констатираните нарушения, отчитайки факта, че чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ приема като основание за определяне на финансова корекция, наличието на нередност/и съставляваща нарушение на приложимото национално законодателство, което би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ.

В мотивите на оспорената пред съда финансова корекция са посочени конкретните правни норми, които не са спазени, и които са довели до нарушаване на правилата за възлагане на обществените поръчки и на регламентираните в чл. 2 от ЗОП, основни принципи за липса на дискриминация, публичност, прозрачност и равнопоставеност на

участниците в избора на изпълнител.

При така посочените мотиви е издадено Решение изх. № 1-020 – 001 – 2 – 453 / 19.05.2022 г. на Г. С. – Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2007 – 2013 г.“ и главен директор на Главна дирекция „Оперативна програма околна среда“, с което е определена финансова корекция на бенефициера Столична община.

Недоволен от това решение жалбоподателят го обжалва пред състав на Административен съд - София град, в 14-дневен срок от датата на съобщаване.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София – град, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от страна, която има правен интерес от съдебно обжалване. Актът е неблагоприятен по своя правен ефект и обуславя правен интерес от съдебното му оспорване. Жалбата е подадена в преключивния 14 – дневен срок.

В Държавен вестник (обн. – ДВ, бр. 51 от 01.07.2022 г.) е обнародван Закон за изменение и допълнение на ЗУСЕСИФ. Наименованието на закона се изменя на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, до приключване на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от ЕСИФ, разпоредбите на Закона за управление на средствата от ЕСИФ, отменени или изменени със ЗИД на ЗУСЕСИФ (обн. – ДВ, бр. 51 от 01.07.2022 г.), запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Съгласно § 71, ал. 2 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, приетите от Министерския съвет и Министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този ЗИД, запазват своето правно действие по отношение на програмния период 2014 – 2020 г. Съгласно § 73 от ЗИД на ЗУСЕСИФ законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ (1.07.2022 г.). Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Доколкото оспореният акт е издаден на дата 19.05.2022 г., приложима е редакцията на закона към ДВ, бр. 52 от 2020 г.

Оспорваното решение е издадено от компетентен орган. Доколкото в жалбата до съда и в писмените бележки на процесуалния представител на жалбоподателя до съда са изложени аргументи, че УО на ОПОС е некомпетентен, то тук те трябва да бъдат обсъдени. Тези аргументи най-общо се свеждат до обстоятелството, че за разлика от юридическата преценка, съдържателната преценка дали изискванията към участниците в

откритата обществена поръчка са необходими, ясни и професионално разумни, предполага специални знания от областта на строителството и организацията на строителните дейности с мащаб и сложност, който надхвърля обичайните. Съдържателната преценка от възложителя се прави от лица с подходящо образование и квалификация. Според жалбоподателя в цялата процедура по издаване на административния акт обаче се оказва, че няма доказателства административният орган да е използвал експерти с познания в предмета на поръчката. Контролът върху законосъобразността на методиката за оценка принадлежи на Агенцията за обществени поръчки (А.). Посочена е разпоредбата на чл. 227 от ЗОП. Посочено е още, че изричната компетентност е предоставена на Сметна палата, А. и АДФИ.

Във връзка с изложеното съдът намира, че УО на ОПОС има правомощието да осъществява контрол. Както е посочено в самите писмени бележки на жалбоподателя, съгласно чл. 53, ал. 1, т. 2 от Общите условия за изпълнение на проекти по ОПОС 2014 – 2020, Управляващият орган има право да извършва „проверки на документацията, която му е предоставена от бенефициента“. Компетентността на Р. на ОПОС е определена в ЗУСЕФСУ и в Устройствения правилник на МОСВ. Ръководителят на УО има правомощието да определя дали при определени процедури е налице „нередност“ по смисъла на Регламент 1303 / 2013. В тази насока и само за илюстрация трябва да се посочи актуална практика на ВАС, в която се приема, че УО на ОПОС е компетентен административен орган да издава решения за финансови корекции по повод на установени нарушения на ЗОП, като поръчките са свързани със строителство. (Решение № 1568 от 13.02.2023 г. на ВАС, Седмо отделение, по а. д. № 9038 / 2022 г. и Решение № 10230 от 24.07.2020 г. на ВАС, Седмо отделение, по а. д. № 11280 / 2019 г.). Ако се приеме тълкуването на жалбоподателя, то би се стигнало до ситуация, при която управляващият орган, който верифицира и изплаща разходи по проекти и програми на ЕСИФ, няма правомощия да осъществява контрол върху законосъобразното изразходване на средства, включително и чрез налагане на финансови корекции върху вече приетите за допустими разходи.

По делото е представена Заповед № РД – 13 от 06.01.2021 г. на Министъра на околната среда и водите (л. 125 от делото). С нея Министърът е оправомощил Г. С. – и. д. Главен директор на главна дирекция „Оперативна програма“ в МОСВ за ръководител на Управляващия орган на ОПОС 2014 – 2020 г. Анализът на посочената заповед води до извод, че органът е компетентен да издава решения за

налагане на финансови корекции по конкретната оперативна програма. Спазени са изискванията за форма на акта. Съгласно чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение. Решение изх. № 1-020 – 001 – 2 – 453 / 19.05.2022 г. на Г. С. – Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014 – 2020 г.“ е издадено в писмена форма. Съдържа необходимите реквизити съгласно чл. 59, ал. 2, т. 1 – 8 АПК, включително и подробни мотиви.

В хода на административното производство не се установяват нарушение на производствените правила на АПК. Предоставена е възможност на бенефициера да подаде възражение срещу установените нарушения. Той се е възползвал от тази възможност и е депозирал такива в 14 – дневния преклузивен срок, съгласно разпоредбата на чл. 73 ЗУСЕФСУ.

Съгласно приложимото право и съдебна практика, финансовата корекция е административна мярка, а не административна санкция. Целта на финансовата корекция е да се възстанови положението преди причинената вреда. Целта не е да се възложи на бенефициера неблагоприятна последица, която да компенсира Съюза за виновно извършеното деяние, а да не се допусне финансирането от Съюза на дейности, осъществени при нарушение на правото на Съюза и на свързаното с него национално право, което нарушение има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляването на неправомерен разход в бюджета на Съюза. (в този смисъл Решение № 2471 / 27.02.2017 г. на ВАС по адм. д. № 13298 / 2016 г.)

Съгласно чл. 143 (1) от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, държавите членки носят отговорност за разследването на нередностите и за извършването на необходимите финансови корекции и възстановяването на дължимите суми. Дефиницията за нередност е дадена в чл. 2, т. 36 от цитирания Регламент, според която това е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор,

участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Чл. 2, т. 37 определя като „икономически оператор“ всяко физическо или юридическо лице или друг субект, които участват в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове, с изключение на държава-членка, която упражнява правомощията си като публичен орган. Доколкото в случая жалбоподателят участва като бенефициер в изпълнението на помощта от Европейските структурни и инвестиционни фондове, същият несъмнено се явява икономически оператор, който може да бъде субект на извършена нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент 1303/2013 г. В този смисъл първият елемент от фактическия състав на „нередността“ е налице.

За да се наложи финансова корекция по посочения текст на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ трябва да е налице основание - нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасяне на вреда на средства от ЕСИФ.

Съдът трябва обстойно да обсъди в настоящото решение, налице ли са вторият и третият елемент на определението за „нередност“, за да се приеме, че наложената с оспорения акт финансова корекция е законосъобразна.

Вторият елемент е действие или бездействие, от страна на бенефициента, което води до нарушаване на правилата за определяне на изпълнител по глава IV от ЗУСЕФСУ.

В тежест на административният орган е с оглед на чл. 170, ал. 1 от АПК да докаже, че има нарушения на ЗОП, извършени от бенефициера по проведената обществена поръчка. Третият елемент от фактическия състав на „нередността“, се изразява в настъпила вреда за общия бюджет на Европейския съюз или такава, която би могла да настъпи. Необходимо е да е налице и причинна връзка между извършеното нарушение (с действие или бездействие от стопанския субект – т. нар. икономически оператор) и настъпването на вредата респ. такава вреда, която би могла да настъпи. Фактическият състав на „нередността“ трябва да бъде доказан и обоснован от административния орган, в проведеното административно производство, по определяне и налагане на финансовата корекция.

Съгласно чл. 70, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, случаите на нередности, за които се извършват финансови корекции по ал. 1, т. 9, се посочват в нормативен

акт на Министерския съвет.

В случая, безвъзмездната финансова помощ е предоставена чрез оперативна програма „Околна среда“ за програмен период 2014 – 2020 г., поради което приложима по отношение на нея е Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Съгласно чл. 1, т. 1 от Наредбата за посочване на нередности, с наредбата се посочват случаите на нередности, съставляващи нарушения на приложимото право, извършени чрез действия или бездействия от бенефициента, които имат или биха имали за последица нанасянето на вреда на средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) и които представляват основания за извършване на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ. Следователно именно в този нормативен акт се съдържат приложимите материалноправни разпоредби за определянето на едно действие или бездействие като нарушение, респективно нередност за целите на налаганите финансови корекции.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередностите, нередностите по чл. 1, т. 1, както и приложимите процентни показатели на финансови корекции за тях са посочени в приложение № 1.

Наличието на нарушение, не е достатъчно за определяне на финансова корекция, необходимо е да е изпълнен целият фактически състав на „нередност“ по смисъла на цитирания Регламент, за да може да бъде определена финансова корекция.

В оспорения административен акт е установено нарушение на нормата на чл. 70 ал. 5 и ал. 7, т. 1, 2 и 3 буква „б“ от ЗОП, във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗОП. Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 5 ЗОП показателите, включени в критериите по ал. 2, т. 2 и 3, трябва да са свързани с предмета на поръчката. Те могат да съдържат фактори, които се отнасят до всеки етап от жизнения цикъл на строителството, доставките или услугите, независимо че тези фактори не се отнасят до характеристиките, посочени в техническите спецификации. Те не трябва да дават неограничена свобода на избор и трябва да гарантират реална конкуренция. Съгласно чл. 70, ал. 7, т. 1, 2 и 3 буква „б“ от ЗОП: В документацията възложителят посочва методиката за комплексна оценка и начина за определяне на оценката по всеки показател. Начинът трябва: 1. да дава възможност да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, в съответствие с предмета на обществената поръчка и техническите спецификации; 2. да дава възможност да бъдат сравнени и оценени

обективно техническите предложения в офертите; 3. да осигурява на кандидатите и участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател, като за: б) качествените показатели, които са количествено неопределими, се посочва начинът за тяхното оценяване от комисията с конкретна стойност чрез експертна оценка. Според чл. 2, ал. 2 ЗОП при възлагането на обществени поръчки възложителите нямат право да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка.

По аргумент от чл. 70, ал. 1 ЗОП обществените поръчки се възлагат въз основа на икономически най-изгодната оферта. За да определи коя оферта съответства в най-пълна степен на посоченото законово изискване, възложителят поставя един от изброените в разпоредбата на чл. 70, ал. 2 ЗОП критерии за възлагане, а именно: най-ниска цена (т. 1) ниво на разходите, като се отчита разходната ефективност, включително разходите за целия жизнен цикъл (т. 2) или оптимално съотношение качество/цена, което се оценява въз основа на цената или нивото на разходите, както и на показатели, включващи качествени, екологични и/или социални аспекти, свързани с предмета на обществената поръчка (т. 3). С оглед съпоставянето на различните оферти по отношение на предложеното качествено изпълнение в хипотеза като настоящата, когато е избран показател по т. 3, възложителят утвърждава като част от документацията за участие методика за комплексна оценка. Последната трябва да съдържа начин на оценяване, който предвид разпоредбата на чл. 70, ал. 7 ЗОП трябва да дава възможност да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, в съответствие с предмета на обществената поръчка и техническите спецификации (т. 1); да дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите (т. 2); да осигурява на кандидатите и участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател, като за: а) количествено определените показатели се определят стойностите в цифри или в проценти и се посочва начинът за тяхното изчисляване; б) качествените показатели, които са количествено неопределими, се посочва начинът за тяхното оценяване от комисията с конкретна стойност чрез експертна оценка.

Според практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) показателите, по

които се оценява съответствието на техническите предложения, трябва да са формулирани така, че не само членовете на комисията да ги разберат и приложат по начин, който дава възможност действително да се провери съответствието на предложението с изискванията, но и да могат "всички разумно информирани и полагащи обичайната грижа потенциални участници да разберат техния точен обхват и съответно да ги тълкуват по еднакъв начин". (Виж например: Решение от 10 май 2012 г., Комисията с/у Кралство Н., С-369/10, EU:C:2012:284, т. 88, *mutatis mutandis* Решение от 16 февруари 2012 г., Costa, С-72/10 и С-77/10, EU:C:2012:80, т. 73). Необходимо е възлагащият орган, респ. помощната комисия, чрез която упражнява правомощията си във връзка с допускането и оценяването на предложенията, да разполага с възможност да извърши действителна проверка дали офертите съответстват на поставените изисквания (В този смисъл виж.: Решение от 22 юни 2017 г., С-49/17, Unibet, EU:C:2017:491, т. 46, както и решение от 4 декември 2003 г., EVN, EU:C:2003:651, т. 56 и 57). В допълнение, според съдържанието на съображение 92 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (Директива 2014/24/ЕС), критериите следва да позволяват извършването на сравнителна оценка на нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, предвид предмета на поръчката, както е определен в техническите спецификации.

По своята същност минималните изисквания са съвкупност от условия, чието наличие в цялост е основание за допускане на офертата на съответния участник до по-нататъшен етап от процедурата. Обратнo-несъответствието с минималните изисквания обуславя отстраняването на офертата, респ. подалия я участник, още към този момент. Така наречените "надграждащи обстоятелства" са допълнителни критерии, които възложителят въвежда с оглед оценяване качеството на подадените оферти и чието наличие не е задължително, а е оставено на преценката на участниците. В случай че го има, на последните се присъждат повече на брой точки. Именно затова е необходимо надграждащите обстоятелства да се различават от минималните условия, а не да ги преповтарят.

Основният спорен момент по делото е свързан с това, налице ли е твърдяното от УО на ОПОС качество на методиката за комплексна оценка на офертата, а именно, че тя е незаконосъобразна.

Според указанията в методиката за определяне на комплексната оценка на офертата същата се формира от техническата оценка на офертата (тежест 60 %) и финансовата оценка на офертата (тежест 40 %).

Административният орган е приел, че техническата оценка на всяка

отделна оферта се извършва съгласно следната формула: $TOn = TO_1 + TO_2 + TO_3 + TO_4 + TO_5$ където:

TOn е техническата оценка на офертата на участника N;

TO_1 е оценката по подпоказател „Срок за изработване на технически проект”, детайлно описан по-долу - максимален брой 5 точки

TO_2 е оценката по под-показател „Срок за изпълнение на СМР, включително доставка, монтаж и пуск на съоръженията/оборудването за инсталациите ”, детайлно описан по-долу - максимален брой 10 точки

TO_3 е оценката по подпоказател „Професионалната компетентност на персонала ”, детайлно описан по-долу - максимален брой 22 точки

TO_4 е оценката по подпоказател „Специфични социални аспекти на изпълнението на поръчката“, детайлно описан по-долу - максимален брой 30 точки

TO_5 е оценката по подпоказател „Концепция за изпълнение“- максимален брой 33

Подпоказател „Концепция за изпълнението” се формира от минимално заложените елементи: организационна схема на изпълнението на поръчката; предложение за проектиране и строителство; строителна програма и времеви график на изпълнението и мерки за опазване на околната среда и контрол на социалното напрежение. При наличие в офертите на посочените елементи, същите подлежат на експертна оценка, като са описани три твърди стъпки, които се оценяват, съответно с 10 точки, 20 точки или 33 точки. Десет точки се присъждат при съответствие с минималните изисквания към съдържанието на предложението за изпълнението на поръчката. Двадесет точки се присъждат, ако офертата отговаря на условията за 10 точки и на надграждащо обстоятелство № 1 или на надграждащо обстоятелство № 2. Тридесет и три точки се присъждат, ако офертата отговаря на условията за 10 точки и е налице кумулативно наличие на надграждащите обстоятелства под № 1 и № 2 в таблицата.

Обстоятелство № 1 представлява предложени мерки за осигуряване на навременна доставка на необходимите строителни продукти, предназначени за влагане в съответния строеж и за извършване на входящ контрол за качество и съответствие на доставяните продукти с предвижданията на инвестиционния проект и нормативните изисквания.

Обстоятелство № 2 представлява предложени мерки за осигуряване на качеството по време на изпълнение на проектирането, строителството и авторския надзор.

В Методиката е посочено, че за всяка от предложените мерки трябва да са посочени: същност и обхват на мярката; систематизиран план за

прилагане на мярката (дейности, които се предвиждат за изпълнението ѝ); експерт и / или служител, ангажиран с изпълнението на дейностите за прилагане на мярката (ако експертите по изпълнение на дейностите са повече от един – кой експерт коя от дейностите ще изпълнява) с посочване на задължения на експерта / служителя при изпълнение на всяка от посочените дейности; очакваният ефект от изпълнението на конкретната мярка за подобряване на контрола по доставката и гарантиране качеството и съответствието на материалите съобразно изискванията на възложителя; действия на членове на екипа за изпълнение на поръчката по контрол на изпълнението на предложени план за прилагане на мярката.

Във връзка с това трябва да се посочи, че съдът не приема мотивите на административния орган, че надграждащо обстоятелство № 1 не представлява надграждащ критерий. Неоснователни са мотивите на административния орган, че предлагането на мерки за осигуряване на навременна доставка на необходимите строителни продукти, предназначени за влагане в съответния строеж, само по себе си не води до надграждане на качеството на изпълнението. Ръководителят на УО е установил, че в минималните изисквания, предвидени за изпълнение на обществената поръчка, е заложено представянето на Строителна програма с времеви график. Мотивира се, че ако той е съставен съобразно минималните изисквания на възложителя, самият график за изпълнение ще е гаранция за навременност и организация.

Настоящият състав намира, че сравнението на надграждащото обстоятелство по т. 1 с минималните изисквания (предвид развитата теза на Р. за наличието на строителна програма с времеви график), не води до извод за нарушение. В единия случай се изисква работна програма за изпълнение на всички дейности, предвидени съгласно договора и обекта. Графикът трябва да показва последователността, продължителността и разпределението във времето за всеки етап от Договора и Обекта и включените в него работи, в това число нестроителни дейности, изготвяне и одобрение на документи на изпълнителя, доставка на материали и оборудване, СМР по улици, участъци, клонове и т. н. В другия случай (надграждащото обстоятелство по т. 1) се иска от участниците в обществената поръчка да предложат мерки за изпълнение, систематизиран план за прилагане, експерт и / или служител, ангажиран с изпълнението на дейностите за прилагане на мярката с посочване на задължения на експерта / служителя при изпълнението на всяка една от посочените дейности. Възложителят на обществената поръчка е съобразил различието между строителната програма и времеви график

на изпълнение с предложените мерки за осигуряване на навременна доставка на необходимите строителни продукти. Начинът на формулиране на надграждащо обстоятелство № 1 от методиката за оценка не противоречи на закона. За да отговаря на минималното изискване, участникът трябва да представи организация на дейността като цяло. За да надгражда е необходимо да представи конкретна мярка за изпълнение, както и експерт и систематизиран план.

По отношение на обстоятелството за предлагане на мерки за извършване на входящ контрол на качество и съответствие на доставяните продукти с предвижданията на инвестиционния проект и нормативните изисквания, трябва да се има предвид следното: Субектът в строителния процес (чл. 166, ал. 1, т. 2 ЗУТ), който притежава правомощия да контролира съответствието на доставяните продукти / материали с нормативните изисквания е строителният надзор. От друга страна, основателни са аргументите, изложени в жалбата, че строителят носи отговорност за изпълнението на строителните и монтажните работи с материали, изделия, продукти и други в съответствие с основните изисквания към строежите, както и за спазване на технологичните изисквания за влагането им (чл. 166, ал. 2, т. 2 ЗУТ). Нещо повече – за неизпълнение на това задължение строителят носи административнонаказателна отговорност – чл. 237, т. 15 ЗУТ. Затова предложените мерки и лица от страна на строителя, които да осъществяват „входящ контрол“, действително биха послужили като гаранция за качество и съответствие на доставяните материали с предвидените за използване такива.

Принципно в правната доктрина контролът най-общо се определя като система от мерки за наблюдение, съпоставка на зададеното с установеното положение, оценка и набелязване мерки на въздействие. От тази гледна точка контролът е система от мерки, т. е. той не се свежда до една мярка или до един субект, който да го осъществява. Няма законова забрана входящ контрол върху качеството на строителните материали да се осъществява от различни субекти в строителния процес, включително и от изпълнител (строител).

По отношение на надграждащо обстоятелство № 2 трябва да се има предвид следното: това обстоятелство представлява предложени мерки за осигуряване на качеството по време на изпълнение на проектирането, строителството и авторския надзор. Административният орган се е мотивирал, че не се обосновава яснота за това, с каква насоченост трябва да са самите мерки, за да се приеме, че осигуряват качество, предвид, че се касае за три отделни вида дейности по проектиране, авторски надзор и строителство. Тези три дейности са различни по своя характер и същност

и специфика на самата дейност, още повече, че самото качество се обуславя от спазване на самото законодателство в областта, особено по отношение на проектирането.

Действително в случая може да се направи извод, че се касае за три вида дейности, а именно: по проектиране, по авторски надзор и по строителство. Това, което е от значение обаче е, че те са свързани помежду си и всеки участник трябва да ги осъществява в съвкупност. В това надграждащо обстоятелство изрично е посочено, че всички предложени мерки трябва да отчитат спецификата на строежа – предмет на обществената поръчка, а не да са мерки от общ характер. Тоест възложителят цели да се избегне ситуация, при която предложените мерки са приложими за всеки строеж без значение от неговия обхват и специфични особености.

Възложителят е дал свобода на участниците да определят приложимите мерки за тяхната организация на работата. Всяка предложена мярка се оценява сама за себе си. От нейния характер зависи резултата, който даден участник цели. Възложителят е дал възможност на участниците да отправят до него запитвания във връзка с участие в обществената поръчка и липсват отправени въпроси относно съдържанието на мерките, предвидени като надграждащи елементи.

Посоченото налага извода, че всяко едно от надграждащите обстоятелства е свързано с предмета на обществената поръчка и съдържа конкретно формулирани дейности и разяснения. Заложените условия пряко обуславят качеството на крайния резултат.

Възложителят не е ограничил участниците, като правилно не са определени всички възможни мерки, необходими за качествено и срочно изпълнение. Тези два термина изрично са дефинирани от възложителя (л. 87 от делото). Според определенията в методиката навременно означава от цялостната разработка да се обосновава извод за гарантирано спазване на предложението от участника срок. Качествено изпълнение означава от цялостната разработка да се обосновава извод за изпълнение на поръчката, съгласно действащата нормативна уредба, изискванията на възложителя и проекта на договора. Посоченото означава, че участниците имат свобода в преценката за това, кои аспекти от организацията си да разкрият с оглед навременното и точно изпълнение на поръчката. Тази свобода обаче не граничи със субективизъм, а отразява състезателното начало във възлагателните процедури. В случая достатъчно ясно е определен предметът на обществената поръчка и параметрите на нейното изпълнение. В този смисъл е съдебната практика на ВАС (Решение № 2752 / 01.03.2021 г.,

постановено по административно дело № 11334 / 2020 г., Седмо отделение на ВАС; Решение № 12710 / 14.12.2021 г. по административно дело № 6177 / 2021 г., Седмо отделение на ВАС).

Съдът намира, че методиката за оценка не е в противоречие с разпоредбата на чл. 70, ал. 7 ЗОП, доколкото включените в нея подпоказатели и предвидените стъпки за поставянето на точки дават възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите на участниците. Тези подпоказатели осигуряват на участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател.

Отделните стъпки съдържат описание на критериите за оценяване и ясно определят правилата, при които ще бъдат определяни съответният брой точки по всяка от четирите степени. Надграждащите обстоятелства са пряко свързани с предмета на поръчката и към организацията на нейното изпълнение. Това прави възможен извода, че не е налице нарушение на чл. 70, ал. 5, изр. 3 – то ЗОП. Тези обстоятелства са пряко свързани със заложените крайни резултати, описани са достатъчно ясно и изчерпателно, така че да не създават предпоставка за различното им тълкуване от участниците и да им предоставят насоки какво трябва да съдържа тяхната оферта, за да получат по-голям брой точки.

По отношение на установеното от УО на ОПОС за подпоказател “Специфични социални аспекти на изпълнението на поръчката“ и т. 4 от указания за подготовка на тази незадължителна част от предложението и указания, които се отнасят до мерки или действия за намаляване на социалното напрежение органът е изложил определени мотиви.

В методиката за оценка е посочено, че участниците могат да посочат действия за намаляване на социалното напрежение в случай на евентуално постъпили жалби, сигнали и/или оплаквания от лица, непосредствено засегнати от изпълняваните СМР – възложителят констатира, че при реализация на обекти с подобен обем и обхват обичайно настъпва социално недоволство, макар и с временен характер, в резултат на което постъпват жалби, оплаквания и/или сигнали от граждани. Участниците могат да предложат действия/мерки, с които да се намали социалното напрежение, обективизирано чрез евентуални жалби, оплаквания и/или сигнали от граждани, непосредствено засегнати от СМР за настоящия обект.

В мотивите на акта е прието, че формулировката на тази точка води до неясно тълкуване на обхвата на предложението в тази част от офертата, тъй като потенциалният участник не би могъл да предвиди по същество потенциалните оплаквания, жалби и/или сигнали за конкретния обект. В

тази част на предложението си, всеки участник самостоятелно би предложил варианти за реакция при евентуални хипотези на жалби/сигнали/оплаквания, за които би изложил мерки, но няма как на етап предхождащ изпълнението на обекта, да се прецени дали подобни хипотези и оплаквания биха възникнали в действителност по време на изпълнението на строежа.

Във връзка с това съдът намира, че при въвеждането на този подпоказател не са допуснати нарушения. Критерият за оценка е обективно измерим. Основателни са аргументите на жалбоподателя, че не са нарушени основните принципи в процедурата по възлагане на обществена поръчка – публичност и прозрачност. Действително социалното напрежение е бъдещо несигурно събитие и то може никога да не настъпи. Това, което е от значение обаче, е конкретната обществена поръчка. В тази част методиката отразява характерните особености на поръчката, включително свързани с нейния териториален обхват. Възложителят е предвидил, че при реализация на обекти, с подобен обем, обхват и вид дейности обичайно настъпва социално недоволство и постъпват жалби, оплаквания, сигнали и други подобни. С поставянето на това условие възложителят предвижда присъждането на допълнителен брой точки на участник, който предварително посочи какви мерки или действия би предприел и реализирал, за да се намали социалното напрежение, свързано с липсата или влошеното качество на питейната вода и с неудобствата от осъществяването на планираните СМР.

Основателни са аргументите, изложени в жалбата, че никъде не съществува нормативно установена забрана при изготвяне на Методика за оценка да бъдат оценявани бъдещи събития. Още повече, че самото изпълнение на поръчката по своята същност е бъдещо събитие. В този смисъл всеки един елемент от дадена поръчка, респективно елемент подлежащ на оценка съдържа известна условност в себе си.

Необосновани и неправилни са изводите на Р. на ОПОС, че тази част от методиката за оценка е в нарушение на ЗОП. При внимателен анализ на мотивите на административния акт се установява, че е посочено следното: по отношение на елемента за предложени мерки за справяне със социалното напрежение при изпълнение на предмета на поръчката, УО на ОПОС счита, че този показател дава възможност за оценка на начина, по който е описан как участниците ще се справят с един хипотетичен проблем. Вероятно органът е искал да посочи като нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1, изр. 2 - ро ППЗОП, съгласно която не се допуска оценяване на пълнотата и начина на представяне на информацията в документите. Цифрово обаче тази разпоредба не е

посочена никъде в акта, което поставя под съмнение действителната воля на органа и е индичия за формален подход и използване на бланкетни мотиви, неотносими към спецификата на предмета на поръчката, техническите спецификации и съдържанието на конкретната методика за оценка.

Необосновани са изводите на УО на ОПДУ, че мерките за справяне със социалното напрежение са потенциална предпоставка за свободна интерпретация от страна на членовете на оценителната комисия при присъждането на точки в посочения диапазон. Не намира опора и изводът на органа, че според указанията на възложителя не биха могли да се отграничат обективно оферти, предлагащи различно ниво на изпълнение. Не е мотивирано от страна на органа как приетото от него се квалифицира спрямо разпоредбите на чл. 70, ал. 5 и ал. 7, т. 1, 2 и 3, буква „б“, вр. чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. чл. 2, ал. 2 от ЗОП. Казано по друг начин – не е ясно защо е прието, че формулираният елемент на надграждащия компонент не дава възможност да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта и да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите; съответно, че не се осигурява на участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по този компонент.

Според изложеното в жалбата всички участници са поставени при равни условия, предвид наличието на ясни критерии какви предложения ще получават най-висока оценка. Този извод се споделя от съда.

Съгласно чл. 2 от ЗОП обществените поръчки се възлагат в съответствие с принципите на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и по-специално тези за свободно движение на стоки, свобода на установяване и свобода на предоставяне на услуги и взаимно признаване, както и с произтичащите от тях принципи на равнопоставеност и недопускане на дискриминация; свободна конкуренция; пропорционалност и публичност и прозрачност. Разписаните в методиката правила осигуряват на участниците достатъчно информация, относима при определяне на оценката по визирания показател, предлагат начин на оценяване, който да позволява обективно съпоставяне на офертите и нивото на изпълнение по всяка от тях. Отделните стъпки съдържат описание на критериите за оценяване и ясно дефинират правилата, при които ще бъдат определяни съответния брой точки, като не са създадени предпоставки за различното им тълкуване от участниците и/или оценителната комисия. Така разписаните правила предоставят на участника достатъчно информация за механизма, който ще се прилага при определяне на оценката по обжалваните показатели. В тази насока

методиката не е в противоречие с регламентацията в чл. 70, ал. 7 и ал. 5 от ЗОП, доколкото включените в същата подпоказатели и предвидените стъпки за поставянето на точки дават възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите на участниците, едновременно с което им осигуряват достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател. Отделните стъпки съдържат описание на критериите за оценяване и ясно дефинират правилата, при които ще бъдат определяни съответния брой точки. Въпросните надграждащи обстоятелства са пряко свързани с предмета на поръчката и към организацията на нейното изпълнение, поради което не е налице и нарушение на чл. 70, ал. 5 от ЗОП. Същите са относими към качеството на крайните резултати, описани са достатъчно ясно и изчерпателно, така че да не създават предпоставка за различното им тълкуване от участниците и да им предоставят насоки какво трябва да съдържа тяхната оферта, за да получат по-голям брой точки.

Съдът приема - обратно на възприетото от административния орган, че утвърдената методика за оценка не е в противоречие с регламентацията в чл. 70, ал. 5 и ал. 7, т. 1, 2 и 3 буква "б", във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗОП, респ. не съставлява „нередност“ по смисъла на чл. 2, ал. 36 от Регламент № 1303/2013 г., което да попада в категорията нередности, установени в т. 11, буква „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, приета с ПМС № 57 от 2017 г.

Изложеното обуславя безпредметност на преценката за корелация на така описаните от фактическа и правна страна нарушения с дадената от органа квалификация на нередност по т. 11, б. "б" от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата "Използване на основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане, условия за изпълнение на поръчката, или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците".

По изложените съображения, доводите на Столична община, изложени в жалбата и в представените по делото писмени бележки за противоречие на обжалваното решение с материалния закон са основателни.

Предвид изложеното съдът трябва да отмени оспореното Решение изх. № 1-020 – 001 – 2 – 453 / 19.05.2022 г. на Г. С. – Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014 – 2020 г.“ и главен директор на Главна дирекция „Оперативна програма околна среда“.

С оглед на изхода от спора, направеното от процесуалния представител

на жалбоподателя искане за присъждане на разноски е основателно и на основание чл. 143, ал. 1 АПК съдът трябва да осъди Министерството на околната среда и водите, в чиято структура е органът – ответник, да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски. Същите, видно от доказателствата по делото са в общ размер от 5683 лева, от които 739 лв. платена държавна такса, като намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение в размер на 4944 лв., с оглед материалния интерес и фактическата и правна сложност на делото.
Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 45-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Столична [община] изх. № 1-020 – 001 – 2 – 453 / 19.05.2022 г. на Г. С. – Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014 – 2020 г.“ и главен директор на Главна дирекция „Оперативна програма околна среда“.

ОСЪЖДА Министерството на околната среда и водите да заплати на Столична община, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] сумата от 5683 лева, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена в 14- дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: